

Hoofdstuk 1 - Deel 1

Aese Island (Vanuatu Archipel) Mei 2000

‘Waar zijn de meisjes? Wanneer heb je ze nog gezien?’

Patricia Vanderbilt liep samen met haar partner William Pescoe door de Japanse tuin van het landgoed. Dat landgoed was gesitueerd op Aese Island, een verder verlaten eiland in de Vanuatu Archipel in de Zuidelijke Stille Oceaan. Drie jaar geleden was het eiland gekocht door een particuliere stichting. Patricia en William wisten waar de financiering vandaan kwam, maar dat geheim zouden ze met geen levende ziel delen. In 1997 waren de voorbereidingen voor de bouw van het Aards Paradijs al begonnen. Een groot project waarbij de ondergrondse ruimte werd uitgegraven en de ontziltingsinstallatie, de waterzuivering, de windmolens, de zonnepanelen en de betonfabriek werden gebouwd en geïnstalleerd. Dit project was nu afgerond.

Tot een jaar geleden waren Patricia en William de persvoorlichters van het Worldwatch Institute in Washington D.C. Dit instituut is een onafhankelijke onderzoeksorganisatie die wordt erkend door leiders over de hele wereld voor haar toegankelijke, op feiten gebaseerde analyses van kritische, wereldomvattende problemen. Haar missie is inzichten en ideeën te ontwikkelen en te promoten die beleidsmakers helpen bij het vormen van een ecologisch verantwoorde gemeenschap die tegemoetkomt aan menselijke behoeften. Worldwatch zoekt innovatieve oplossingen voor hardnekkige problemen en legt daarbij de nadruk op een mix van overheidsbemoediging en acties van zowel bedrijfsleven als burgers. Hiermee kan een duurzame toekomst worden gerealiseerd.

Driekwart jaar geleden waren ze verhuisd naar het uiterst comfortabele landhuis dat het noordoostelijk kwart van het landgoed in beslag nam. Vier maanden geleden waren de meisjes, op 8-jarige leeftijd, bij hen ingetrokken. Vanaf dat moment waren Patricia en William, naast het ontwikkelen van het eiland tot een geschikte omgeving voor de Nieuwe Kinderen, als pleegouders ook verantwoordelijk voor de opvoeding en opleiding van de meisjes. De herkomst van de meisjes was hun tweede streng bewaakte geheim.

‘Ik denk dat ze bij de haven zijn,’ antwoordde William. ‘Ze weten dat mevrouw O’Reilly per boot uit Luganville aankomt. Ze zouden eerst bloemen plukken en daarna uitkijken naar de boot.’

Ze hadden Erin O'Reilly, een roodharige vrouw van zesenvestig jaar, geselecteerd uit een groep van twaalf geschikte kandidaten. De eerste vijf jaar van het dienstverband van Erin zou volledig in beslag worden genomen door het toezicht op de transformatie van een tropisch paradijs naar het Aards Paradijs. O'Reilly was een hooggekwalificeerde bouwkundig ingenieur met een indrukwekkende staat van dienst. Ze had wereldwijd ervaring opgedaan met de directievoering over complexe, meerjarige bouwprojecten. Na deze periode in de bouw had zij de mogelijkheid te opteren voor de functie van beheerder van het eiland.

In tegenstelling tot de meeste eilanden in de archipel is Aese Island plat. Het hoogste punt ligt op nog geen veertig meter boven zeeniveau. Het heeft een oppervlakte van ruim acht vierkante kilometer met een omtrek van achttien kilometer. De westkant van het eiland kijkt uit op de beschutte wateren van de baai en er zijn honderden meters zandstranden en ondiep koraal. De oostkant van het eiland heeft uitzicht op de oceaan en een koraalrif. Op dit moment vormen de ontelbare oude kokospalmen een typisch tropisch decor. Maar dat zou niet lang meer duren. Er moest ruimte worden gemaakt voor een bijzondere bebouwing in het centrum van het eiland. De vegetatie tussen de bebouwing en de stranden zou zoveel mogelijk gehandhaafd blijven om direct zicht vanuit zee te belemmeren. Niet dat er geheimen waren te verhullen, -dat zou onmogelijk zijn bij een dergelijk project-, maar het was prettiger voor de toekomstige bewoners van het Aards Paradijs.

Volgens de tekeningen zal het overgrote deel van de bebouwing bestaan uit een dorp met ruime woningen en multifunctionele pleinen. De westelijke rand van het dorp zal worden gevormd door moestuinen, kassen en stallen. De noordelijke grens is bestemd voor weilanden en akkers. Meer noordelijk ligt het bestaande landgoed met het enorme landhuis met bijgebouwen. Aan de noordkant van het eiland tonen de tekeningen een dok van driehonderd meter lang en bijna zestig meter breed. Aan de oostkant lag nu nog een kleine haven. Deze moet worden uitgebreid tot een grote moderne haven voor vissersboten en pleziervaartuigen, maar zal eerst gedurende de komende vijf jaar dienst doen als logistiek brandpunt ...